

a vállalt munka díját az iparüzés tisztességét sértő egészségtelen versennyel oly mértékben szorítja le, hogy ezáltal az iparoság többi részének életfenntartását veszélyezteti. A panasz felett háromtagú bizottság dönt. Ez a bizottság költségszámításokat kíván be és ha megállapítja, hogy a panaszolt ár, illetőleg munkadíj nem fedezi az önköltséget és nem felel meg a rendes és észszerű gazdálkodás feltételeinek, 100 pengőig terjedhető pénzbírságot szab ki. Emellett az eljárás mellett, amelynek csak alapgondolata, de nem kivitele versenyjogi természetű, nyilván fennmarad a versenyjogi szabályok szerint aktorátussal bíró személyek joga a versenyper megindításához. Minthogy a bizottság szervezetének és eljárásának módja ismét rendeleti szabályozásra van fenntartva, ez a rendelet pedig nem jelent meg, a fenti szabályok is mindaddig, míg a végrehajtási utasítás ki nem bocsátatik, elméleti jellegűek maradnak.

Dr. Vági József.

Jegyzetek a gazdatiszti nyugdíjjavaslathoz.

A javaslat 2. §-a értelmében öregség, rokkantság és halál esetére biztosítási kötelezettség alá esik minden gazdatiszt. A 3. §. szerint a munkaadó köteles minden általa alkalmazott biztosítási kötelezettség alá eső gazdatisztet az intézetnél bejelenteni. A 29. §. szerint kihágást követ el és pénzbüntetéssel büntetendő a munkaadó, ha a 3. §-ban szabályozott bejelentést elmulasztja. A kötelező bejelentésnek egyéb szankciója nincs. Amennyiben tehát a munkaadó a kötelező bejelentést elmulasztja, úgy büntetés alá esik ugyan, ez azonban nem pótolja a gazdatiszt elveszített nyugdíjigényét. A 2. §. akként lenne tehát módosítandó, hogy kifejezésre kellene juttatni azt a gondolatot, hogy minden gazdatiszt biztosított, tekintet nélkül arra, hogy munkaadója bejelentette-e az Intézetnél vagy pedig nem. Különálló dolog azután a munkaadó bejelentési kötelezettsége, a bejelentés elmulasztásának büntetőjogi és magánjogi (közigazgatási jogi) következménye. Fontos azonban, hogy a gazdatisztnak és családjának nyugdíjjogosultságát a munkaadó mulasztásától függővé tenni ne lehessen.

A gazdatiszt és a munkaadó között a nyugdíjra vonatkozó megállapodás a jövőre nézve megszűnik, ha a megállapodás alapján a törvény hatályba lépéséig a gazdatiszt nyugdíj iránt követelést vagy várományt még nem szerzett. Ha az így megszünt megállapodás alapján a gazdatiszt nem volt köteles befizetéseket teljesíteni, vagy a megállapodásban a munkaadó hozzájárulásokat nem ígért, a gazdatiszt bizonyos szolgáltatást követelhet. Nem rendelkezik a javaslat a felől, hogy mi történik akkor, ha a munkaadó hozzájárulást ígért. Ilyen esetben felléphet-e hasonló követeléssel a gazdatiszt? Az erre vonatkozó megállapodás ugyanis a 2. §. 2. bekezdése szerint megszűnt.

A biztosítási osztályokba való sorozás a gazdatiszt min-

dennemű javadalmazása alapján történik. A terményben vagy termékben kifejezett természetbeni járandóság pénzre átszámításánál ha a budapesti tőzsdén nem jegyzik, vagy másnemű természetbeni járandóságok pénzre átszámításánál vagy viszonylagosan meghatározott javadalmazás évi egyenértékének megállapításánál az Intézet a gazdatiszt és munkaadója egyetértő becslésétől a biztosítási osztályba sorozásnál csak akkor térhet el, ha a becslés a szokással szemben feltűnő különbséget mutat. Nincs azonban szabályozva az az eset, amikor a természetbeni járandóságok átszámítása tekintetében a gazdatiszt és munkaadója nem tudnak megegyezni. Ilyen esetekre pedig számítani kell különösen annak figyelembe vétele mellett, hogy a biztosítási díjat általában a munkaadó köteles megfizetni. Rendeleettel lenne szabályozandó a különböző méretű természetbeni lakások egyenértéke, a fűtés ellenértéke erdős és nem erdős vidéken, állattartás, takarmányban kifejezett ellenértéke, a veteményeskert stb. ellenértéke.

A biztosítás szolgáltatását a javaslat akként szabályozza, hogy a járadékszerű szolgáltatásokra való igényjogosultság előfeltétele 20 félévi várakozási idő eltöltése. A várakozási időbe egyebek közt mindazok a félévek számítanak, amelyekre a biztosított munkaadójának biztosítási díjat kellett fizetnie, amelyekre az önkéntes tovább-biztosítás biztosítási díját befizették stb., tekintet nélkül arra, hogy a félévek egymást megszakítás nélkül követik-e vagy nem. Mégis a 7. §. szerinti önkéntes biztosítás esetében egy évet meghaladó fizetési késedelem esetén az önkéntes tovább biztosításra való jog megszűnik, noha ez a §. azt az esetet szabályozza, amikor a gazdatiszt alkalmazásának elvesztése folytán a biztosítási kötelezettség alól kiesett. Nem mindegy-e az, hogy a biztosított munkaadói fizették-e be a biztosítási díjat 3 féléves megszakítással (mert közben a gazdatiszt nem volt alkalmazásban), vagy a gazdatiszt szakítja meg 3 félévre az önkéntes továbbbiztosítás díjának fizetését (mert nincs alkalmazása és keresete)? Két azonosnak tekintendő eset, két-féle szabályozása.

JOGGYAKORLAT.

A judikatura kiemelkedő döntései.

Családi *név átengedése* reklámcélokra csak az átengedő életére szól. Az átengedő halála után a család tagjának jogában áll tiltakoznia a névnek az árukon való használata ellen. Ennek a tiltakozásnak az sem áll útjában, hogy az átengedő már 1920-ban meghalt és az alperes azóta is használja az árukon a név megjelölését, mert a névhez való jog soha sem enyészik el, még akkor sem, ha a család tagjai a névhasználatról tudnak. (P. II. 2571/1936.) A névvédelem a név alkatrészeire is kiterjed, amíg az világosan egy meghatározott név viselőjére